

Stk. 5. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for anbringelse af høfder, ålegårde, kreaturhegn og badebroer, når der holdes en passage åben bagom, over eller gennem de pågældende anlæg.

Stk. 6. Alle spørgsmål om udøvelsen af retten til færdsel, ophold og badning afgøres i øvrigt af vedkommende fredningsnævn eller for arealer, der ejes eller bruges af staten, af ministeren for kulturelle anliggender.

Stk. 7. Såfremt adgang til stranden er af særlig betydning for almenheden, og der ikke i fornødent omfang findes adgangsveje hertil, skal kommunalbestyrelsen efter anmodning fra ministeren for kulturelle anliggender udlægge en offentlig sti efter reglerne i lov om bestyrelsen af de offentlige veje.

Stk. 8. Fredningsnævnet kan efter anmodning fra ejeren udfærdige et ordensreglement, der bekendtgøres ved opslag på stedet. For de i stk. 3 nævnte strandbredder fastsættes et ordensreglement af fredningsnævnet med tilslutning af digebestyrelsen.

Stk. 9. Bestemmelserne i denne paragraf medfører ingen begrænsninger i den råden over strandbredderne, der tilkommer almenheden på andet retsgrundlag.

Skove.

§ 55. Skove, hvortil der fører offentlig vej eller sti, eller hvortil der i øvrigt er adgang på lovlig måde, er åbne for almenheden for færdsel til fods samt for kortvarigt ophold. Færdsel og ophold sker på eget ansvar. I privatejede skove må færdsel, medmindre skovejeren giver adgang i videre omfang, kun finde sted på eksisterende veje og i tiden fra kl. 7 til solnedgang. Adgang kan helt forbydes på dage, hvor der afholdes jagt.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke skovarealer, der er afmærkede som militære anlæg. I særlige tilfælde kan fredningsnævnet eller for statens skovarealer landbrugsministeren gøre undtagelse fra reglen i stk. 1, 1. punktum.

Stk. 3. Landbrugsministeren fastsætter de almindelige regler for færdsel og ophold i de i stk. 1 nævnte skove. Yderligere regler kan for statens skovarealer fastsættes af landbrugsministeren og for andre skove af fredningsnævnet efter anmodning af ejeren.

Stk. 4. Skovejeren eller dennes repræsen-

tant kan af enhver, som færdes i skoven på anden måde end tilladt, kræve oplysning om den pågældendes navn, stilling og bopæl. Gives oplysninger ikke, eller forekommer de uantagelige, kan den pågældende føres til nærmeste politimyndighed.

Udyrkede arealer og græsningsarealer.

§ 56. Udyrkede arealer og græsningsarealer, hvortil der fører offentlig vej eller sti, eller hvortil der i øvrigt er adgang på lovlig måde, er åbne for almenheden for færdsel til fods samt for kortvarigt ophold. Færdsel og ophold sker på eget ansvar. Til privatejede arealer er der, medmindre ejeren bestemmer andet, kun adgang fra kl. 7 til solnedgang.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke privatejede arealer, der i deres helhed er forsvarligt hegnede. Fredningsnævnet eller — for arealer, der ejes af det offentlige — vedkommende offentlige myndighed kan i særlige tilfælde gøre undtagelse fra reglen i stk. 1, 1. punktum.

Kap. IX.

Friluftsklamer m. v.

§ 57. Klamer og propagandaskilte må ikke anbringes i fri luft.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 omfatter ikke

- a) Klamer og propagandaskilte, der opsættes på eller ud til gader, veje og pladser i byer og bymæssige bebyggelser.
- b) Klamer vedrørende næringsdrift eller virksomhed, når reklamen er anbragt i umiddelbar tilknytning til næringsdriften eller virksomheden.
- c) Trafikpropagandaskilte, der er godkendt af rådet for større færdselssikkerhed.
- d) Plakater, der opsættes i forbindelse med folketingsvalg og valg til kommunale eller andre offentlige råd og folkeafstemninger.

Stk. 3. Fredningsnævnet kan tillade anbringelse af klamer og propagandaskilte på væddeløbsbaner, kaproningsbaner og lignende samt undtagelsesvis i færgehavne.

Stk. 4. Fredningsnævnet kan forbyde klamer og propagandaskilte, der er lovlige efter stk. 2 a og b, når de virker domi-